

ναίον. «Ὁ Τέλλος ἔζησεν, εἶπε, βλέπων τὴν πατρίδα του εὐτυχούσαν, εἶδε τέκνα ἀκμαῖα τὰ σώματα καὶ γενναῖα τὴν ψυχὴν καὶ ἐγγόνους ἐκ τῶν τέκνων τούτων πάντα ζῶντα ἐν παντοίᾳ ἀκμῇ, καὶ κατόπιν τούτων λαμπροτάτῃ ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοῦ βίου ἡ τελευταίη ἐπέδραμον πολέμιοι εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ γενομένης μάχης ἐν Ἐλευσίνι ὁρμήσας κατ' αὐτὴν καὶ τρέψας εἰς φυγὴν ἀπέθανεν ἐνδοξότατον θάνατον, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐτίμησαν μεγάλως».

Ἡ γνώμη δὲ αὕτη τοῦ θνήσκειν μὲ ἐλευθέρην θέλησιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου γένους ζωντανὴ ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ. Τί εἶναι οἱ ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους εἰμὴ κίνδυνοι ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος; διατί ὁ Θησεύς, πλὴν τῶν ἄλλων ἄθλων, μεταβαίνει κατὰ τοῦ Μινωταύρου ἀναλαμβάνων ἐθελοντὴς θανατοπνουν ἀγῶνα, εἰμὴ διὰ τὸ ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα τοῦ ἀγρίου φόρου; Πλὴν δὲ τούτων ὁ φωτεινὸς εἰς κάλλος καὶ σοφίαν Ἑλληνικὸς μῦθος καὶ ἄλλα μυρία παραδείγματα γενναιοτάτης φιλοπατρίας ἔδωκαν εἰς ἡμᾶς. Στρατεύουσι κατὰ τῶν Θηβῶν ἑπτὰ ἥρωες ἄγοντες τὰς στρατιάς τῆς Πελοποννήσου. Ἡ πόλις θὰ πέσῃ ὑπὸ τὴν ὑπέροκμον δυνάμιν ἡρώων ὅποιοι ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τυδεύς, ἀλλ' ὅμως οἱ Θεοὶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ σωθῶσιν αἱ Θῆβαι, ἂν δώσῃ αὐτὸν θυσίαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Κρέοντος, ὁ Μενειεύς. Ὁ πατήρ τάσσω τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον ὑπὲρ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν θέλει νὰ πέμψῃ ἔξω τὸν Θηβῶν τὸν υἱόν του, κρύπτει δ' ἀπ' αὐτοῦ τὸν δοθέντα χρησμόν, ἀλλ' ὁ νεανίσκος ὁ μέγας τὸ φρόνημα μαρτυρεῖ τὴν θέλησιν τῶν Θεῶν, κρύφα ἐξέρχεται τοῦ ἀνακτοῦ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τῶν τειχῶν ἐμπηγνύει τὸ ξίφος εἰς τὴν καρδίαν του καὶ σφάζει τὰς Θῆβας.

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸν τρωϊκὸν πόλεμον. Κόρη ἀβρὰ παρθενική, ἡ Ἰφιγένεια, τοῦ Ἀνακτος Ἀγαμέμνονος ἡ θυγάτηρ μανθάνει ὅτι ἡ θεότης ὤρισεν αὐτὴν πρῶτον θύμα πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Τροίας ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος, ὅτι δὲ ἡ στρατιὰ πᾶσα, δηλαδὴ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, ζητεῖ τὴν θυσίαν ταύτην. Θέλει νὰ σώσῃ αὐτὴν ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ ὁ μνηστήρ αὐτῆς ὁ Ἀχιλλεύς, ἀλλ' ἡ κόρη, ἡ βασιλοπούς, ἡ Ἑλληνίς λέγει πρὸς αὐτούς: «ἀκούσατε καλῶς, μήτηρ, τί μετὰ σκέψιν βαθεῖαν ἔκρινα ἀσφαλῶς; ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ν' ἀποθάνω. τοῦτο παρέχει εὐκλειαν, τὸ δ' ἐναντίον θέλει κατασχύνῃ τὸ γένος ἡμῶν. Εἰς ἐμέ ἡ Ἑλλάς ἡ μεγίστη νῦν ἔχει τὰ βλέμματα ἐστραμμένα· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ φιλοψυχῶ, διότι μ' ἐγέννησας διὰ πάντας τοὺς Ἕλληνας κοινὸν τέκνον, μήτηρ, οὐχὶ διὰ σέ μόνην. Ἰδοὺ δὲ μυριάδες ἀνδρῶν μὲ τὰς ἀσπίδας πεφραγμένοι, ἰδοὺ μυριάδες ναυτῶν χάριν τῆς ἡδικημένης πατρίδος τολμῶσι νὰ ἐπέλθωσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μία οὖσα, πάντα ταῦτα θὰ ἐμποδίσῃ. Δὲν εἶναι τοῦτο δίκαιον; Προσφέρω λοιπὸν τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος» θυσιάζετε με, καὶ ἐκπορθεῖτε τὴν Τροίαν. Εἶναι λογικὸν οἱ Ἕλληνες ν' ἄρχωσι τῶν βαρβάρων ἀλλ' οὐχὶ οἱ βάρβαροι, ὡς μήτηρ μου, τῶν Ἑλλήνων· διότι ἐκεῖνοι μὲν, οἱ βάρβαροι, εἶναι γένος δούλων, οὗτοι δ' ἐλευθέροι». Καὶ προσάγεται θυσίᾳ ἡ κόρη.

Ἐκπλέουσιν εὐθὺς μετὰ τὴν θυσίαν τῆς Ἰφιγενείας οἱ Ἕλληνες ἐκ τῆς Αὐλίδος καὶ μετὰ τινῶν ἡμερῶν πλοῦν προσεγγίζουσιν εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς τρωϊκῆς γῆς. Ἐκεῖ τοὺς ἀναμένουσι πρᾶκτα τεταγμένοι οἱ ἵπποδασταὶ Τρῶες καὶ οἱ ἐκ τοῦ συστάδην συγκροτούμενοι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀνδρεῖσι Δάρδανοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν λαοὶ τῆς Ἀσίας. Διατί οἱ Ἕλληνες δὲν ἀποβιβάζονται; φοβοῦνται τὴν παράταξιν αὐτῶν ἢ τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιᾶς ἐκείνων, τὸν Ἑκτορα τὸν Τρωϊλόν, τὸν Διόφοβον, τὸν Αἰνεΐαν; Δὲν φοβοῦνται τούτους οἱ στρατευόμενοι Ἕλληνες ἡρώες, ἥρωες ὡς ὁ Διομήδης, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ Αἴας, ὁ Ἀχιλλεύς.

Κρυερὸς χρησμός συγκρατεῖ πάντας πρὸ τῆς τρωϊκῆς γῆς, ὥστε μηδεὶς νὰ τολμᾷ νὰ πατήσῃ αὐτήν, ὁ χρησμός ὅτι ὁ πρῶτος μέλλων νὰ πατήσῃ τὴν ἐχθρικὴν ταύτην γῆν θὰ φονευθῇ παρευθὺς ὑπὸ τῶν Τρῶων. Ἐκ τούτου οὐδ' ὁ Ἀχιλλεύς αὐτὸς τολμᾷ νὰ ὁρμήσῃ εἰς τὸ πῆδημα τοῦτο. Ἀλλ' αἱ μεγάλα μορφὰ τῶν τοιούτων θυσιῶν δὲν ἔπαυσαν ἐν Ἑλλάδι μετὰ τοῦ Μενειεύως καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Ἀγεῖ ἐκεῖ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν Ὀλυμπον Ὀλοσσῶνος τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας ἐκ τῶν μαχῶν (μενεπτολέμους) Περραιβοὺς ὁ βασιλεὺς Πρωτεσίλαος. Καταλαμπόμενος ἐκ τῶν χαλκῶν αὐτοῦ ὅπλων ὁ περικαλλὴς ἥρως ἐπήδησεν εἰς τὴν γῆν· ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἀπεβιβάζθησαν πάντες, κατεπολέμησαν τοὺς Ἀσιανούς, κατέβαλον τὴν Τροίαν, ἐκράτησαν τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου. Τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κατορθώματος θεμέλιον φαινὸν ἐγένετο ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος τοῦ Πρωτεσίλαου.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ὁ νικητὴς λαὸς ἔδειξεν ἀκόμη καὶ μεγάλην γενναιοψυχίαν. Ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐν Εὐρώπῃ, πρὸ παντὸς δὲ ἐν Γερμανίᾳ, οἵτινες καὶ ἀρχὴν δὲν θέλουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἀδῆθεν Τουρκικὰς ὁμοιότητας. Νὰ συζητή τις μετ' αὐτῶν εἶναι ἐντελὲς ἄσκοπον. Ὅπως δὴποτε ἐν Ἑλλάδι πιστεύουσιν οἱ εἰς τὰς φρικαλεότητας αὐτάς. Καὶ ἐὰν οἱ Τούρκοι τραυματαῖαι, παρ' ὅλα ταῦτα, τυγχάνουσι τόσων περιποιήσεων, ἐὰν τοὺς αἰχμαλώτους μεταχειρίζονται τόσον φιλικῶς, (εἶδον ὁ ἴδιος χωρικοὺς νὰ διανέμωσιν εἰς αὐτοὺς ἄρτον καὶ καρποὺς) ἀκριβὲς τὰς τελευταίας ταύτας ἐβδομάδας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Τούρκοι ὑποβάλλουν εἰς μαρτύρια καὶ φονεύουσιν κατὰ ἑκατοντιάδας δόπλους ἄνδρας γυναῖκας καὶ παιδία ἐν Ἡπείρῃ καὶ Μακεδονίᾳ, τοῦτο περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλανθρωπίαν.

Κάροο.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ «εὐσεβῶς ὑπὲρ τῶν Πατρίων» δρ. 100.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Τεχέρανη ν. Γ. Σ. Ἀργος. Μ. Δ. (...) Γρ. Π. Θεσσαλονίκη ν. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας. Κ. Σ. Τεργέστη ν. Πρὸς τὸ παρὸν ἀδυνατοῦμεν. Ὅταν ἀνοιχθῇ ἡ ταχυδρομικὴ δὸς πρὸς τὴν ἰδιαίτεράν ὑμῶν πατρίδα τότε θὰ πράξωμεν τὸ δυνατόν. — Κ. Χ. Περαιά. Τὴν ἐκ Βελθενοῦ δωρεὰν ἐπαγγελάμεθα ἐν τῷ σχετικῷ δελτίῳ περιληπτικῶς, ἵνα διαρθώσωμεν τὸ λάθος. — Σ. Π. Πάτρας Αἰ ἔκτακτοι περιστάσεις ἐδείκνυσαν ἀληθῶς τὸ οἰκονομικὸν μέρος, ἀλλ' ἡ ἀνεξάντλητος γενναιοφροσύνη, ἣν εὐλογεῖτε, ἀνεπλήρωσε καὶ συνεπλήρωσε τὰ πάντα. Εἰρ. Π. Χαννιά Κ. Α. (...) Στ. Χ. Πρέβεζαν Γ. Χ. Βοδενά Ν. Δ. Κ. Κ. Ἀ. ἁ. μ. α. ε. Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον θὰ ἐξευρεθῶσι τὰ μέσα.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται
Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβεργῇ

Διευθυντῇ τῶν Πατρίων

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Δ

Εἰς Ἀθήνας.